

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 235/07-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť E. C., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. Tp 12/07 z 19. júna 2007 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. C. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2007 doručená sťažnosť E. C., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 12/07 z 19. júna 2007 a jemu predchádzajúcim postupom.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 15. júna 2007 prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal v jeho trestnej veci návrh na predĺženie lehoty väzby podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku. Okresný súd o tomto návrhu rozhodol uznesením z 19. júna 2007, ktorým sťažovateľovu väzbu predĺžil.

Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu jeho práv došlo tým, že okresný súd rozhodol o predĺžení jeho väzby „bez nariadenia verejného zasadnutia a teda bez poskytnutia možnosti byť v konaní pred súdom prítomný a osobne sa vyjadriť k dôvodom ďalšieho ponechania ma vo väzbe“.

V ďalšom texte sťažnosti sťažovateľ poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa možnosti osoby pozbavenej osobnej slobody osobne sa vyjadriť pred súdom v rámci konania, v ktorom sa rozhoduje o zákonnosti jej väzby (rozhodnutia: Sanchez-Reisse v. Švajčiarsko z 21. októbra 1986, Nikolov v. Bulharsko z 25. marca 1999, Kampanis v. Grécko z 13. júla 1995). Sťažovateľ taktiež poukázal na právne závery vyslovené v nálezoch ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 315/06 z 15. marca 2007 a sp. zn. III. ÚS 84/06 zo 17. mája 2006.

V závere sťažnosti sťažovateľ uviedol: „Z tohto dôvodu nepovažujem rozhodnutie Okresného súdu SR o predĺžení väzby za dostatočné na to, aby ho bolo možné akceptovať a to práve s prihliadnutím na absenciu verejného prerokovania veci, ktorého by som sa v prípade jeho nariadenia mal právo zúčastniť a osobne súdu predniesť argumenty svedčiace proti môjmu ďalšiemu ponechaniu vo väzbe.

Žiadam Ústavný súd v Košiciach, aby toto nezákonné rozhodnutie zrušil a mňa prepustil na slobodu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie práva byť osobne vypočutý súdom podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, ako aj základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 12/07 z 19. júna 2007 a jemu predchádzajúcim postupom. K porušeniu označených práv malo podľa sťažovateľa dôjsť konaním okresného súdu, postup ktorého mu zabránil vyjadriť sa k návrhu na predĺženie jeho väzby.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04).

Podľa § 72 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie o vzatí alebo nevzatí obvineného do väzby, o žiadosti o prepustenie z väzby, o ďalšom trvaní väzby, o zmene dôvodov väzby, o návrhu na predĺženie lehoty väzby a rozhodnutie prokurátora o prepustení obvineného z väzby.

Podľa § 83 ods. 1 Trestného poriadku proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť. Sťažnosť nie je prípustná, ak o väzbe rozhoduje odvolací súd alebo dovolací súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie možno napadnúť pre a) nesprávnosť niektorého jeho výroku, b) zřejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sa mohol, a ako z obsahu sťažnosti vyplýva túto možnosť aj využil, domôcť ochrany svojich práv podaním sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 19. júna 2007, o ktorej je v konečnom dôsledku oprávnený rozhodnúť príslušný krajský súd.

Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007